

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Centrale Raad van Beroep (Niderlandy) w dniu 8 sierpnia 2017 r. – Raad van bestuur van Sociale verzekeringsbank/D. Balandin i in.

(Sprawa C-477/17)

(2017/C 357/05)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Centrale Raad van Beroep

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Raad van bestuur van Sociale verzekeringsbank

Strona przeciwna: D. Balandin i in.

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 1 rozporządzenia nr 1231/2010⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że pracownicy mający obywatelstwo państwa trzeciego, zamieszkujący poza terytorium Unii, jednakże tymczasowo wykonujący na terytorium różnych państw członkowskich pracę na rzecz pracodawcy mającego siedzibę w Niderlandach mogą powoływać się na rozporządzenia nr 883/2004⁽²⁾ i nr 987/2009⁽³⁾ (tudzież na przepisy zawarte w ich tytułach II)?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1231/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. rozszerzające rozporządzenie (WE) nr 883/2004 i rozporządzenie (WE) nr 987/2009 na obywateli państw trzecich, którzy nie są jeszcze objęci tymi rozporządzeniami jedynie ze względu na swoje obywatelstwo, Dz.U. 2010, L 344, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego, Dz.U. 2004, L 166 – wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz. 5, t. 1, s. 72.

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 987/2009 z dnia 16 września 2009 r. dotyczące wykonywania rozporządzenia (WE) nr 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego, Dz.U. 2009, L 284, s. 1.

Skarga wniesiona w dniu 9 sierpnia 2017 r. – Republika Czeska/Parlament Europejski, Rada Unii Europejskiej

(Sprawa C-482/17)

(2017/C 357/06)

Język postępowania: czeski

Strony

Strona skarżąca: Republika Czeska (przedstawiciele: M. Smolek, O. Serdula oraz J. Vlácil, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Parlament Europejski, Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

Strona skarżąca wnosi do Trybunału o:

- stwierdzenie nieważności dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/853⁽¹⁾ z dnia 17 maja 2017 r. zmieniającej dyrektywę Rady 91/477/EWG w sprawie kontroli nabywania i posiadania broni;
- obciążenie Parlamentu Europejskiego i Rady Unii Europejskiej kosztami postępowania.

Tytułem żądania ewentualnego, strona skarżąca wnosi do Trybunału o:

- stwierdzenie nieważności art. 1 pkt 6 zaskarżonej dyrektywy, w zakresie w jakim uzupełnia art. 5 ust. 3 i art. 6 ust. 6 akapit drugi dyrektywy 91/477/EWG⁽²⁾;
- stwierdzenie nieważności art. 1 pkt 7 zaskarżonej dyrektywy, w zakresie w jakim uzupełnia art. 7 ust. 4a dyrektywy 91/477/EWG;
- stwierdzenie nieważności art. 1 pkt 19 zaskarżonej dyrektywy, w zakresie w jakim:
 - wprowadza pkt 6, 7 i 8 do kategorii A części II załącznika I do dyrektywy 91/477/EWG;